

סא:

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

שיטה מקובצת

(א) (קדושין דף. וס"ג).
(ב) (ז"ל כחמ"ד. ג) (ויקרא
פרק ט).

הגהות הב"ח

(א) וס"ד ד"ה מדי כ"ד
וכי הבאין לפניהם דלא
מיכלה: (ב) ד"ה מדי
דמימא וס"ד דלית ליה כלל
טמא ה"ה ט"ף:

מוסף רש"י

רש"י כתובין הבאין
כאחד אין מלמדן.
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

דל"ה כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).
מלך כתיב אחד ונגמור
מלכי מיניה (פסוקין דכ.).

א"כ. דמזוניה בעינן למילף למה לי דכחב נשר אלא מדכחב ש"מ
לא מילף מעזניה ושאר עופות הבאים בסיומן אחד שאין מין פרס
ועזניה טהור דמנשר מילף דלית ליה כלל לא מיכלה הא אית ליה חד
אכול וכ"ס תרי ותלתא חוץ מעזניה ופרס דלא מכשרניהו כחד ועורב

נמי אע"ג דאית ליה תרי לא מיכלה
ושאר עופות המפורשין אע"ג דאית
לכו תלתא לא דלהכי פרט כזה קרא
משום דלחמו מנשר להיתירא: אלא
טעמא דכחב רחמנא נשר. משום
הכי קים להו דסיומן אחד טהור: הא
לאו הכי הוה אמינא לילף מפרס
ועזניה. דלא תכשריה בסיומן אחד:
אין מלמדן. דאי כחד סיומן אחי
לאוויז ולמילף מיניה דטמא ליכחב
חד ולית אידך מיניה: דאילו כהאי
ליכא כהאי. אומא סיומן שישנו כזה
אינו כזה הלכך לאו שני כתובין
הבאין כחד ניהו דהא מילך לריבי
דאי כתיב פרס הוה אמינא כהאי
סיומא הוה דלא מיכלה אכל בסיומא
דעזניה אכול להכי ארבעה עזניה
ואי כחב עזניה פרס לא אחי מיניה
וכיון דתרייהו לריבי הוה אמינא מילף
רחמנא כחד לא מיכלה. כהאי
סיומן שישנו כזה. וכן טהרה
כר מעורב ואי אפשר דהאי דאיתיה
בפרס ליתיה כחד מהני והאי דאיתיה
בעזניה ליתיה כחד מהני וכחב לן
תרי זימני כחד מד דלא מיכלה
כהוא סיומא והוה להו כ' כתובין
הבאין כחד ואין מלמדן לשאר עופות
הבאין (א) לפניו דלא מיכלה כחד
מהני תרי סיומי וכוין דאין מלמדן

מנא תמי לן ליסורא דאזעטריך נשר למעשה: מלפא דדרי כנולא.
השלשה חורין כבולן כלומר כולן צין מין שיש לו שלשה דהיינו עשרים
מינייהו וצין עורב דיש לו כ' אומן כ' מאלו שלשה כן והרביעי
אינו טכאחד מכל שלשה סיומין המעניין החורין כהם וחד מהכך
שלשה איתיה אי בפרס אי בעזניה והרביעי ישנו כחבירו ונמלא שסיומן
זה לא נאמר אלא פעם אחת: מהו דמימא מילף מיניה. לאסור עוף
הבא בסיומן אחד כהאי מכל הסיומין הללו דהא לא ידעו מאי ניהו
ההוא סיומא דאיתיה למילף מיניה להכי איתא נשר למעשה הא
הוא דלית ליה כלל וס' הא עוף הבא בסיומן אחד טהור: ה"ג אלא
לוריס דכחב רחמנא למה לי. הואיל ולא מינייהו ילפינן ואי לגופיהו
לא אזעטרכי דהא אפילו בסיומן אחד טהור: לקרבן. שכן לנדן
כשרים לקרבן ולא עוף אחר והאי דקחני להו תנא לעיל וקאמר
אף כל לא אזעטריך למילף מינייהו מיני סיומי טהרה דהא בסיומן
אחד נפקא לן מנשר וכל שכן כד' אלא סיומא בעלמא אורי לן שאלו
אין סיומי טהרה אומן שהנשר והמורין לקוחין כהן. ואית דגרסי אלא
מורין דקחני תנא למה הלכתא ולא יתכן דהא א"כ מאי מירידיה דרב
עוקבא דקאמר לקרבן דמי איכא למימר אף כל מרבי מרגולין לקרבן
הואיל ויש כהן ד' סיומין והלא כמה פעמים שנה כהן הכהוב
ותניא כחורית כהניס יוכל כל עוף יאה כשר לקרבן תלמוד לומר
והקריב מן העזרים וגו' אין לך עוף כשר אלא מוריס וצ"ה יונה:
היה

עשרים זימני ועוד יש לומר כל הקוגיא בענין אחר דמתחלה חישב
לטמא בסיומן אחד א"כ לשתוק או מפרס או מעזניה ומחד הוה ילפינן דעוף הבא בסיומן אחד טמא וס' ה"ה לחבירו וס' מימא אי לא כתיב אלא
פרס הוה אמינא כזאתו סיומן שישנו בפרס טמא אכל בעזניה שיש בו סיומן אחר אימא דזאתו סיומן הוה סיומן חשבו ועורב כזאתו סיומן
גרידא הא כיון דזאתו סיומן הוה כזאתו סיומן שיש בו סיומן אחר אימא דזאתו סיומן הוה סיומן חשבו ועורב כזאתו סיומן
הוא בפני עצמו ולא היה צריך למכתב עזניה וילפינן לה מפרס אלא להכי כתביה למימר דהוה כ' כתובים הבאים כחד ואין מלמדן
ומשני דאיכא סיומן אחד בפרס או בעזניה דליתיה צ"ט עופות והשתא לא הוה כ' כתובים דמי ילפת לטמא בסיומן אחד מאותו סיומן
שיש צ"ט עופות לא מאי למימר אידך דכחב רחמנא למה לי דאזעטריך משום אותו סיומן חשב דה"ה שואו סיומן חשבו יותר לטהר
דליתיה בשום עוף טמא אכל מההוא ודאי שיש בו סיומן אחד לא הוה ילפינן לטמא בסיומן אחד דא"כ אותו שיש בו סיומן שבי"ט עופות
למה לי דזאתו אינו חשבו יותר לטהר ומיהו חשבו יותר מאותו שיש בו סיומן אחד של י"ט עופות ילפת לטמא עוף הבא בסיומן אחד
לא ליכתוב כלל אלא סיומן אחד והוה ילפינן מיניה דכל עוף הבא כזאתו סיומן טמא וכ"ס כחד משאר ג' סיומין דלא מהני בשאר עופות
ופי' הקונטרס עיקר ומיהו קשה לפי' הקונטרס דלמה חשבי כ' כתובים אותו סיומן טהרה שלו מ"ט עופות ובהך מהך ומה כהן
דילמא אחי ללמד על עצמו ועל כיוצא בו שיש לו אחד מנ' סיומי טהרה דטמא מ"ט עופות לא הוה אחי דכולהו מ"ט כתובים
הבאים כחד ולא דמו כלל לאותן היתרים על שנים הראשונים של י"ט עופות דאע"ג דלריבי לגופיהו א' דלא ילפינן מינייהו היינו
משום דלא אימא דילפינן מינייהו לא ליכתוב אלא חד ומשאר כוליה לשתוק אכל הכא מאי לשתוק אי לא כתיב חד דליתיה בפרס
או בעזניה לא ילף מ"ט משום דהוה י"ט כתובין הבאין כחד ואי כתיב חד דליתיה בפרס או בעזניה לא ילף מ"ט א"כ הוה אמינא
דוקא כחד סיומן אקריא אכל שנים או שלשה שרי ונהכי לריבי מירידיהו ולעולם מילף מסימון היחיד דליתיה בפרס או בעזניה ולא דמי
כלל לאותם י"ט גופיהו היתרים על השנים דהם שיש כולם ואם איתא דילפינן מינייהו לשתוק מכולהו ולא ליכתוב אלא חד:
בקי

ונילף מעורב. הוה מאי למימר אם כן למיני למה לי:
מכרי כ"ד עופות טמאים הם. ונכולהו איכא ג'
סיומי טהרה כר מעורב ואי אפשר דהאי דליתיה בפרס ליתיה כחד
מהני והאי דליתיה בעזניה נמי ליתיה כחד מהני וכחב לן תרי זימני
כל חד וחד דלא מיכלה כהאי סיומא
והוה ליה כ' כתובים הבאים כחד
ואין מלמדן לשאר עופות הבאין לפניו
דלא מיכלה כחד מהני תרי סיומין
וכיון דאין מלמדן מנא לן ליסורא
דאזעטריך נשר למעשה כן פירש
בקונטרס וא"ת והא אכתי אזעטריך
נשר להחיר אותו סיומן שלישי דליתיה
לא בפרס ולא בעזניה אלא צ"ט
לחודיהו דה"ה דאסור דהא השתא
בתלתא לא אכלין כזאתו סיומן לחודיה
מיבעיא נהי דלא הוה אסורין כחד
מהני תרי סיומין דליתניהו בפרס
ועזניה משום דהוה כ' כתובין הבאין
כחד כיון דליתניהו צ"ט עופות
מ"ט כזאתו סיומן שלישי היינו אסור
ואי ה"ה דליתיה שלישי הוה כעורב
הוה יחא דהשתא נמי הוה כ' כתובים
עורב וצ"ט עופות ומיהו כולו הכי
לא קשה מידי דמנין היה לי לאסור
כזאתו סיומן שלישי ישנו כחבירו נמלא
ילפינן כלל לא כזה מנינו ולא כק"ו
דהוה להו י"ט כתובין הבאין כחד
ואין מלמדן ומסיק דחד מהכך תלתא
דדרי ככולהו איתיה או בפרס או
בעזניה והרביעי ישנו כחבירו נמלא
סיומן זה לא נאמר אלא פעם אחת
מהו דמימא דילף מיניה לאסור
עוף הבא בסיומן אחד כחד מן
הסיומין הללו דהא לא ידעין מאי

ניהו הוה סיומן דאיתיה לחודיה
למימר הא הוה דלית ליה כלל טמא הא בעוף הבא בסיומן אחד טהור
כך פירש בקונטרס וכתבם פי' דלא ידעין ליה מאי ניהו הוה סיומן
דאיתיה לחודיה למילף מיניה דאפילו ידעין ליה כדפירשית שיש
מכריס שכן ותקמחם וכו' וישאף מ"ט אזעטריך נשר למימר דלא
ילפינן מיניה לאסור כהוא סיומן וא"ת והכי הוה מאי למילף מהאי
דאית ביה סיומן החדש לאסור בסיומן אחד כזה א"כ למה לי דכחב
רחמנא הוה דלית ביה חד מהני ג' סיומין דהדרי ככולהו השתא
בתלתא לא אכלין כחד מיבעיא אלא ודאי להכי כתיב סיומן הישן
כחד מהכך לומר דלא מילף גס מן החדש ולעשות שני כתובין דלגופיהו
לא אזעטריך דאומן מ"ט עופות לא פירכא היא דמהנהו לא
ילפינן כלל דכולהו חשבי מ"ט כתובים הבאים כחד כדפירשית
והכי פירשית רחמנא להוה דלית ביה חד סיומן מהכך ג' סיומין של
י"ט עופות ולהכי נמי פרט לעורב דלא ילפינן מיניה כלל ואכלין
בכל חד מהכך ג' סיומין וא"ת ומשאר דמ"ט עופות לא גמרינן ולכן
צריך למכתב חד דלית ביה חד סיומניהו א"כ ילף מיניה מההוא אחד
דלריך למכתביה ביה דעתא אין כ' כתובים כיון דלריך למכתביה וי"ל
דלא שייך למילף מיניה כלל דהא לא גמרינן מ"ט עופות מכל אומן היתרים
על שנים הראשונים הכתובים משום דאזעטריך קרא למכתביהו דלא מנינו
למילפיהו משנים הראשונים דהוה כ' כתובים הבאים כחד הכי נמי ליכא
למילף מיניה והרי כן השתא כ' כתובים הבאים כחד כזאתו סיומן כחד

עשרים זימני ועוד יש לומר כל הקוגיא בענין אחר דמתחלה חישב
לטמא בסיומן אחד א"כ לשתוק או מפרס או מעזניה ומחד הוה ילפינן דעוף הבא בסיומן אחד טמא וס' ה"ה לחבירו וס' מימא אי לא כתיב אלא
פרס הוה אמינא כזאתו סיומן שישנו בפרס טמא אכל בעזניה שיש בו סיומן אחר אימא דזאתו סיומן הוה סיומן חשבו ועורב כזאתו סיומן
גרידא הא כיון דזאתו סיומן הוה כזאתו סיומן שיש בו סיומן אחר אימא דזאתו סיומן הוה סיומן חשבו ועורב כזאתו סיומן
הוא בפני עצמו ולא היה צריך למכתב עזניה וילפינן לה מפרס אלא להכי כתביה למימר דהוה כ' כתובים הבאים כחד ואין מלמדן
ומשני דאיכא סיומן אחד בפרס או בעזניה דליתיה צ"ט עופות והשתא לא הוה כ' כתובים דמי ילפת לטמא בסיומן אחד מאותו סיומן
שיש צ"ט עופות לא מאי למימר אידך דכחב רחמנא למה לי דאזעטריך משום אותו סיומן חשבו דה"ה שואו סיומן חשבו יותר לטהר
דליתיה בשום עוף טמא אכל מההוא ודאי שיש בו סיומן אחד לא הוה ילפינן לטמא בסיומן אחד דא"כ אותו שיש בו סיומן שבי"ט עופות
למה לי דזאתו אינו חשבו יותר לטהר ומיהו חשבו יותר מאותו שיש בו סיומן אחד של י"ט עופות ילפת לטמא עוף הבא בסיומן אחד
לא ליכתוב כלל אלא סיומן אחד והוה ילפינן מיניה דכל עוף הבא כזאתו סיומן טמא וכ"ס כחד משאר ג' סיומין דלא מהני בשאר עופות
ופי' הקונטרס עיקר ומיהו קשה לפי' הקונטרס דלמה חשבי כ' כתובים אותו סיומן טהרה שלו מ"ט עופות ובהך מהך ומה כהן
דילמא אחי ללמד על עצמו ועל כיוצא בו שיש לו אחד מנ' סיומי טהרה דטמא מ"ט עופות לא הוה אחי דכולהו מ"ט כתובים
הבאים כחד ולא דמו כלל לאותן היתרים על שנים הראשונים של י"ט עופות דאע"ג דלריבי לגופיהו א' דלא ילפינן מינייהו היינו
משום דלא אימא דילפינן מינייהו לא ליכתוב אלא חד ומשאר כוליה לשתוק אכל הכא מאי לשתוק אי לא כתיב חד דליתיה בפרס
או בעזניה לא ילף מ"ט משום דהוה י"ט כתובין הבאין כחד ואי כתיב חד דליתיה בפרס או בעזניה לא ילף מ"ט א"כ הוה אמינא
דוקא כחד סיומן אקריא אכל שנים או שלשה שרי ונהכי לריבי מירידיהו ולעולם מילף מסימון היחיד דליתיה בפרס או בעזניה ולא דמי
כלל לאותם י"ט גופיהו היתרים על השנים דהם שיש כולם ואם איתא דילפינן מינייהו לשתוק מכולהו ולא ליכתוב אלא חד:
בקי

(א) דאע"ג דצריכי לגופיהו
לא ילפינן מינייהו דהיינו
משום דאם איתא וילפינן
מינייהו לא ליכתוב אלא
חד ומשאר כוליה לשתוק
אבל הכא מנא לשתוק
אי לא כתיב:

רבינו גרשום

א"כ פרס ועזניה דכחב
רחמנא למה לי. שכן
יש בהן חד סיומן ומהו
הסיומן אחד יש בו אחד
מג' סיומין שבשאר עופות
טמאין אחד יש בו
סיומן רביעי שאינו כבולן
שאנו דורס: הוה להו
שני כתובים הבאין כחד.
כלומר דעיקרא כסיומן
דשנייהו יש בהן סיומן
שני וזהו להו שני
כתובים הבאין כחד: סוף
סוף דאיתיה בפרס איתיה
בחד מהני כו'. בעשרים
ואחד עופות: עורב אית
ליה תרתי תרתי. כלומר
סיומן סיומן דיש כב"א
עופות טמאין יש בעורב
תרי פרס ועזניה אית להו
חד חד סיומן אחד יש בו
סיומן אחד מהני סיומין
דיש כב"א עופות טמאין
והסיומן הרביעי שאינו
דורס אי בפרס איתיה
אי בעזניה איתיה דלית
בכולהו אחריני ופיניה
מצינן למימר דהוא אינו
דורס לא לחבירו ולא
לעשרים ואחד: אי אפשר
דליכא חד מינייהו דמי
לחבירו כו'. כלומר מהני
עשרים ואחד אי אפשר
דליכא חד מינייהו דמי
לפרס ועזניה והוה ליה
האי דמי לפרס ועזניה
שני כתובים הבאים כחד
ולא נמורין מיניה: נמורי
עשרים וארבע כו'. ואי
כסיומן למה אינו משה
כמעיקרא (א) דאמר ליה
גמריי חלבה למשך מסיני
ליכא פירכא: לקרבן הן
כשרין. ולא עוף אחר: כבי'
סיומין טהורין:

(א) נחלה דליה דהא דלמא
ליה נחלה היינו ללכל דלמא
חשבי וליכא פירכא.

